SAVEZ
Trećega Reda Sv. Franje

Cvijeće vječne mladosti

1930

26868

Veres

Cvijeće vječne mladosti

Pristupit ću k žrtveniku Božjemu
k Bogu, koji veseli mladost moju.
Ps. 42.

Pjesme

Fra Bone Zeca.

Hrvatskom Metropoliti i Jubilarcu
Žarkom štovatelju Euharistijskog Srca Isusova
Odličnom članu Trećega Reda sv. Franje

D^RU ANTUNU BAUERU

Ovu Kitu Cvijeća vječne mladosti
što je izrasla iz duše pjesnika Euharistije
Fra Bone Zeca, Trećoreca
prigodom drugog Zagrebačkog
euharistijskog kongresa
Savez Trećega Reda sv. Franje
u znak sinovske ljubavi
poklanja.

Pjevajte pjesmu novu.

Ne opijajte se vinom, u kojem je bludnost, nego se ispunjavajte Duhom Svetim govoreći među sobom u psalmima i pjesmama i popijevkama duhovnim, pjevajući i pripjevajući u srcima svojim Gospodu, zahvaljujući svagda za sve u ime Gospoda našega Isusa Krista Bogu i Ocu! *Efešanima 5,*

Kršćanski je život po biti svojoj život najidealnije a zajedno i najrealnije poezije. Pobuđujuć Duh Sveti kršćanina na ovaj život dovikuje: Pjevajte pjesmu novu! Pjevajte Gospodu, pjevajte neprestano, pjevajte svaki dan nove, milozvučnije pjesme!

Kršćanin je po zvanju idealist umjetnik. Život njegov život je neprestanoga umjetničkog stvaranja, život pouzorivanja samoga

sebe. Nikad ne može kršćanin reći: Dosta je! Jer ideal je svetosti kršćaninu Isus postavio u Ocu nebeskom: »Budite savršeni, kao što je savršen i Otac vaš nebeski« (Mat. 5, 48). Dakle ideal beskonačne svetosti, ideal, komu se čovjek može doduše sveudilj približavati, a nikad ga postići, sve više na sebi ostvarivati, a nikad ga posve ostvariti. Zato valja kršćaninu sve do smrti neprekidno pjevati Bogu svomu sve ljepšu, novu pjesmu, kako ga na svakoj drugoj strani pozivlje Kralj - Pjesnik: Pjevajte pjesmu novu — C a n t a t e D o m i n o c a n t i c u m n o v u m! (»Hrv. Straža« god. XV. br. 3 - 4. str. 254).

Dr. A. MAHNIČ.

Pjesništvo molitve i duhovnog razmatranja.

Imade ljudi, koji misle, da čitalac ne mora ništa donijeti sa sobom, kad uzima u ruke koju zbirku pjesama. Po njihovu shvaćanju čitaočeva duša mora biti prazna hartija, na koju će pjesnik napisati svoje dojmove.

Međutim takvo je shvaćanje pjesništva jednostrano i lažno. Užitak, koji nastaje u duši kod čitanja umjetničkih djela, uvijek je posljedica pjesnikove i čitaočeve suradnje. Ako u čitaočevoj duši nema razvijenih nekih žica, uzalud će se pjesnik truditi, da na njima odsvira skladnu melodiju. Isto tako izostat će umjetnički užitak i onda, ako sam pjesnik upotrebljava krive note i disonance.

Tko nema u sebi razvijena duha molitve i duhovnog razmatranja, za toga će pjesme o. fra Bone Zeca biti nerazumljiv zvuk. No za takve ljude o. fra Bono Zec i ne pjeva. On se obraća dušama, koje su navikle na duhovno štivo i na pobožnost. Njih poziva on, da shvaćaju ovaj svijet onako, kako ga je shvaćao sv. Franjo Asiški. Veselje u Gospodinu naviještaju ovi i drugi slični stihovi:

»Tihi lahor zelen-gore,
I šum rijeka i poj ptica,
Sve nas diže k nebu gore,
Božjega nas sjeća lica.

Polje cvjeta, gora lista,
Sve nas diže, sve nam pjeva;
I sve duši Bogom sijeva,
Kada su nam srca čista.«

No sav je materijalni svijet podvrgnut smrti. Zato nas o. Bono Zec vodi dalje upu-

ćujući nas na život, koji traje iza zastora zemaljske prolaznosti. Krasnom zamisli vodi nas pred najveću poeziju i pred najuzvišeniji istinski život na zemlji, a to je Sveta Misa. Nekrvno obnavljanje Golgotske Žrtve daje zemlji i ljudima trajnu mladost. Svećenik moli svaki dan: »Pristupit ću k žrtveniku Božjemu, k Bogu, koji veseli mladost moju.« S jednakim pravom kliču te riječi i mladomisnici i dijamantni svećenički jubilarci. Za njih nema starosti. Krist je svojom žrtvom pobijedio smrt i osigurao svojim vjernicima vječnu mladost, vječni život.

Iz nekih dijelova Svete Mise, a naročito iz poslanica probrao je o. Bono Zec neke usklike, opomene, strelovite molitve i uzdahe, te ih je upotrijebio kao motive svojim pjesmama. Premda je već isusovac o. Bartol Kašić na početku sedamnaestoga vijeka pokušao da štampa sličnu zbirku slobodno prevedenih pjesama, ipak je ta zamisao ostala

neostvarena sve do današnjeg dana. Koliko mi je poznato, o. Bono Zec jest prvi pjesnik hrvatske književnosti, koji svojim izvornim, iz Svete Mise inspiriranim pjesmama pjeva značenje čitave crkvene godine. To je svakako golema zasluga, koju će morati da priznadu i njegovi kasniji nasljednici.

Dikcija je o. Bone Zeca jednostavna poput dikcije Evanđelja. Hoće li mu to tkogod zamjeriti? Hoće li tražiti od njega da nam navaljuje na dušu trzavim ritmovima i rasipničkim obiljem slika? On bi zacijelo odbio od sebe takav zahtjev, jer mu se nemiran i kićen stil ne bi činio dostojnim uzvišena predmeta njegove poezije. Njemu je poznato, da su od sve crkvene poezije najtrajniji oni proizvodi, koji što jednostavnijim sredstvima postizavaju što svetiji dojam. Ta je spoznaja odredila glavne značajke njegovu stilu i u prvom dijelu zbirke, gdje se slavi crkvena godina, i u

drugom dijelu, gdje duša govori s Kristom kao zaručnica sa zaručnikom.

Sveta se Terezija ljuto prekoravala, što je nekada trošila mnogo vremena na čitanje ispraznih pripovijesti. I kod nas imade mnogo sličnih duša. Nijesu te duše protivne pjesništvu, ne odvraćaju se one od svake umjetnosti. Svim žarom srca čeznu one za poezijom, koja će ih privesti bliže Bogu i osjećanju neba. Takve će duše naći i u ovoj zbirci poticalo, da sve stalnije stupaju putem savršenstva i da u svetom zanosu pjevaju:

»Vladaj, vladaj svijeta širom,
Zaručniče, vladaj svuda;
Neka Božjim cvate mirom
Cijele zemlje svaka gruda;
Vladaj, vladaj! sve ti kliče,
Vladaj svuda, Zaručniče!«

PETAR GRGEC.

Dođi!

I Duh i Zaručnica vele: Dođi!
Otkriv. 22, 17.

I.

PRVA NEDJELJA DOŠAŠĆA.

Divnim svijetlom Istok sijeva,
Divnu pjesmu Istok pjeva.
Istok sijeva, zora rudi;
Istok pjeva, svijet se budi.
Divna zoro, zdravo da si,
Isus ide, da nas spasi!

Svijetlo sijeva po svem svijetu,
Sav svijet pjeva pjesmu svetu.
Po svoj zemlji klik se ori,
Raduju se rajski dvori.
Divna pjesma divno glasi:
Isus ide, da nas spasi!

II.

DRUGA NEDJELJA DOŠAŠĆA.

Tužna leti svijetom jeka:
Kad će doći? Svijet ga čeka;
Svijet ga čeka, svijet ga treba,
Kao zemlja kišu s neba.
Sve ga suzne traže zjene,
Jer bez njega život vene.

Dođi, Kriste, dođi k nama,
Dođi, Bože, našeg hrama.
Naš je život bez života,
Naše cvijeće bez krasotâ.
Naša pustoš i praznina
Tebe čeka, Božjeg Sina.

III.

TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA.

Dođi rajskih iz visina,
Jer nas strašna guši tmina.
Teške boli, duge noći,
Duge noći, kad će proći?
Grani, sunce, već ne časi,
Dođi, Kriste, ti nas spasi.

Naše sunce nema sjaja,
Naša duša nema raja.
Ti si sunce i raj pravi,
Dođi, da te sav svijet slavi;
Da te slavi, da ti pjeva,
Dođi, Kralju svih Kraljeva.

IV.

ČETVRTA NEDJELJA DOŠAŠĆA.

Zora puca, nebo blista,
Svijetu javlja: Evo Krista!
Prenite se iz sna svoga,
Evo vama, evo Boga.
Suncem sijeva svjetlost nova,
Sjaj božanstva Isusova.

Sunca pravde divne zrake
Zlate vršak gore svake.
Svakog dola svakoj kući
Cjelov mira šalje vrući.
Led se topi s ljudskih grudi,
Božjem čudu svak se čudi.

V.

NEDJELJA U BOŽIĆNOJ OSMINI.

Zimske noći za tišine
Granu rajske iz visine,
Granu sunce — Ljubav sama — ;
Sunce granu, Bog je s nama.
Svima nudi sve što ima,
I sam sebe daje svima.

Sjaj božanstva svoga krije,
Da nas lakše srcem grije;
Da nam može stupit bliže,
Put nebesa da nas diže.
Naše sunce sada sja,
Sad je raj naš zemlja sva!

Nedjeljno cvijeće.

Misli i čuvstva
iz nedjeljnih poslanica sv. mise.

Božićna kita.

I.

NOVA PJESMA SVIJETOM LETI.

Znajte da nam je već doba da ustanemo oda sna.
(Iz poslanice prve nedjelje Došašća.)

Nova pjesma svijetom leti,
Na nov život zemlju budi;
Kud joj zvuci prođu sveti,
Javljaju se novi ljudi.

Novim sjajem Istok sijeva,
Nova zemljom titra zora;
Novu pjesmu sav svijet pjeva:
Dignimo se, već je hora!

Zemlji svanu radost sveta.
Zima minu. Proljet nova,
Proljet nova zemljom cvjeta,
Cvijet života Isusova.

II.

BOG NADE.

Bog nade da ispuni vas svake radosti i mira u vjeri.
(Iz poslanice druge nedjelje Došašća.)

Što nam duša uvijek ište,
Kao jelen izvor vode?
Bog je naše utočište.
Svi nas puti k Njemu vode.

Varavi su čari svijeta,
Sa svih strana što nas kruže;
Otrovnica često kleta
Ispod čarne spava ruže.

Ljudska duša Boga ište,
Kao jelen izvor vode;
Bog je naše utočište,
Svi nas puti k Njemu vode.

III.

RADUJTE SE!

Radujte se u Gospodu vazda!
(Iz poslanice treće nedjelje Došašća.)

Zemljom leti pjesma sveta,
Tajanstvena kao jeka,
Kao jeka s drugog svijeta;
Nova pjesma novog vijeka.

Radujte se — pjesma glasi —,
Djeco Božja, gdje vas ima!
Isus ide da nas spasi,
Vječnu sreću nosi svima!

Upućene Božje Riječi
Sveto Srce sve nas prima;
Pomoć pruža, rane liječi
Lijekovima čudesnima!

IV.

SVETO ZVANJE.

Tako neka vas drži čovjek, kao službenike Kristove.
(Iz poslanice četvrte nedjelje Došašća.)

Sveto zvanje, dužnost sveta,
Te je svako vršit može;
Sveta svrha svega svijeta —
Ti si, Ti si, Kriste Bože!

Što je bilo, sada što je,
I što godijer biti ima;
Što je dobra sve je tvoje,
Ti si divan uzor svima!

Od najdražih Ti najdraži —
Isusovo Srce slavno! —
Moj Isuse, put mi kaži,
Što me vodi k Tebi ravno!

V.

ROĐEN OD ŽENE.

Posla Bog Sina svojega rođena od žene, ... da primimo posinovljenje.
(Iz poslanice nedjelje u božićnoj osmini).

Iz početka, kroz vijekove
Misli Božje mi smo ciljem;
Djeca Majke Isusove,
Marijinim mi smo miljem.

Silne bure i oluje
Duši prijete — strašno duva —,
Ali neka, neka huje,
Majka svoju djecu čuva.

Zemlja zimi cvijeće hrani
Ispod snijega — propast ne će —,
Djeci Božjoj mrtvi dani
Vjesnici su vječne sreće.

VI.

CVIJEĆE SRCA ISUSOVA.

Molim vas za milosrđe Božje, da prikažete tjelesa svoja u žrtvu živu.
(Iz posl. prve nedjelje po Bogojavljenju.)

Mojsijeva plamen grma
Putenosti tjera tamu.
Križnog puta gora strma
Uskrsnuća vodi hramu.

Isusove plamen žrtve
K rajskoj slavi put nam kaže.
Da su naše strasti mrtve,
Bile bi nam žrtve draže.

Nove sreće danak sviće,
Zemljom titra svjetlost nova,
Svuda cvjeta novo žiće —
Cvijeće Srca Isusova.

VII.

UZEO JE GOSPOD GNJILU.

Ne tražite visokih stvari, nego se poniznim priljubite.
(Iz posl. druge nedj. po Bogojavljenju.)

Uzeo je Gospod gnjilu,
Udahnu joj Dah života;
Pa ju milo ljubi milu,
Sliku svojih svih divota.

Bog nas često sjeća praha,
Bolima nas često kuša,
Da nas svoga sjeti Daha
I života naših duša.

A taj život Bogom dani
Neumrlim rađa rodom,
I na zemlji duše hrani
Vječnog raja slatkim plodom.

VIII.

KAO DOBRO KAO DIJETE.

Braćo, ne mislite za sebe, da ste mudri.
(Iz posl. treće nedj. po Bogojavljenju.)

Kao dobro kao dijete
Sav svijet gledaj, sretaj ljude;
Kad su tvoje misli svete,
Svi ti svoju ljubav nude.

Dobrih ljudi svuda ima,
Pa ćeš svuda braću naći;
Uvijek dobro vraćaj svima,
Pa se vječno nadaj plaći.

Tim ćeš sretno proći svijetom,
I svi bit će sretni s tobom;
Svijet će križ tvoj kitit cvijetom,
I nad tvojim plakat grobom.

IX.

LJUDSKA DUŠA IMA ŽARA.

Koji ljubi bližnjega zakon je ispunio.
(Iz posl. četvrte nedj. po Bogojavljenju.)

Ljudska duša ima žara,
Nebeskoga iskru plama,
Vruće srce sred njedara,
Živi žižak Božjeg hrama.

Vatra čistih iz srdaca
Poput rajske sjaje luči;
Isusovih žar Svetaca
Svakom dobru ljude uči.

Božjim svijetlom Sveci sjaju
I po danu i po noći,
Da svijet može u domaju
Svoju vječnu sretno doći.

X.

RONI DUHOM U DUBINE.

Obucite se kao izabrani Božji sveti i ljubazni u srdačnu milost.
(Iz posl. pete nedj. po Bogojavljenju.)

Roni duhom u dubine,
U dubine srca svoga;
Na dnu duše kad ti sine,
Na dnu duše nać ćeš Boga.

U svom Bogu raj ćeš naći,
U tom raju braću ljubi,
Pa se vječnoj nadaj plaći.
Samo ljubi, raj ne gubi.

Raj ne gubi, jer si za to
Bogom stvoren. Ljubi samo.
Samo suho ljubi zlato.
Blago nama, da to znamo!

XI.

DJECE BOŽJE DOBRA DJELA.

Evanđelje naše ne bi k vama samo u riječi.
(Iz posl. šeste nedj. po Bogojavljenju.)

Djece Božje dobra djela
Svuda svijetle, kuda prođu;
Rajem sjaje zemlja cijela,
Kuda prođu, kamo dođu.

Djece Božje primjer živi
Rajsko svijetlo nosi svuda;
Zemlji našoj raj se divi,
Rajem sijeva zemna gruda.

Djecu Božju vode svijetom
Isusove stope svete;
Oni svijetom lete letom,
Jer i naši dani lete.

Uskrsna kita.

I.

SVI SE ŽURE, LETOM LETE.

Ne znate li, da oni, koji trče na trku, svi istina trče, ali jedan dobije nagradu? (Iz poslanice nedjelje Sedamdesetnice.)

Svi se žure, letom lete,
Svaki svojim hrli smjerom. —
Da se ljudi Boga sjete!
Da se daju vodit vjerom!

Nov bi život, jednim časom,
Dao zemlji novo lice;
Svi bi stali jednim glasom
Pjevat pjesme radosnice.

Trči, dušo, k cilju ravno.
Na tvom putu stanke nema.
Ko se s Kristom bori slavno,
Pokoj vječni Bog mu sprema.

II.

KADA KLETE SRNU ČETE.

Dosta ti je blagodat moja, jer se sila u slabosti savršuje.
(Iz poslanice nedjelje Šezdesetnice.)

Kada klete srnu čete,
Da se bore proti nama;
Kad nam smrću duši prijete, —
Bog se javi: Ja sam s vama!

Kad sve bliže zmija gmiže,
Dušu digne Bog iz praha;
Put nebesa On ju diže,
Kad je bila već bez daha.

I prváka apostolâ,
Kad je skrajna kušnja stigla,
K nebesima isred bola
Ruka ga je Božja digla.

III.

LJUBAV NIKAD NE PRESTAJE.

Ljubav nikad ne prestaje, a proroštva će i prestati, jezici, ako će i umuknuti...
(Iz poslanice nedjelje Pedesetnice.)

Ovo naše srce bijedno
Širom svijeta ljubav traži,
Ljubavi je uvijek žedno,
Sve mu boli ljubav blaži.

Naše boli Isus znade:
Misleć u svom smrtnom znoju,
Što još ima da nam dade,
Dao nam je Majku svoju.

Svemu što je zemljom bajno
Ljubav daje svu ljepotu;
I sve što je nebom sjajno
Ljubav drži u životu.

IV.

S KRIŽA VISI CVIJETAK UBAV.

Kao umirući a evo živimo:
(Iz poslanice prve nedjelje Korizmene.)

S Križa visi cvijetak ubav,
Svetog Srca rajska ruža;
S drva križa vječna Ljubav
Mrtvom svijetu život pruža.

Miris ovog rajskog cvijeta
Lahor nosi cijelim svijetom,
I sve cvijeće svega svijeta
Miris dijeli s ovim cvijetom.

Ova ruža i u raju
Miljem bit će svih Svetaca,
A u vječnom ona sjaju
Suncem bit će svih srdaca.

V.

LAŽNA LJUBAV SVIJETOM HARA.

Ovo je volja Božja, vaše posvećenjne:
da se čuvate od nečistoće.
(Iz poslanice druge nedjelje Korizmene.)

Lažna ljubav svijetom hara,
I sve zemljom grize cvijeće;
I od raja pustoš stvara,
I plod truje ljudske sreće.

Majka Božja zove duše,
Nek se prenu, nek se dižu;
Što po crnoj zemlji gmižu,
I u blatu što se guše.

Isusova žarom plama
Nečistoga goni duha,
Onda nudi svima nama
Nebeskoga slasti kruha.

VI.

UGLEDAJTE SE NA BOGA.

Ugledajte se na Boga kao ljubezni i živite u ljubavi.
(Iz poslanice treće nedjelje Koriznene.)

Krist nas zove: Put visina
Dižite mi, djeco, glave;
Vi ste braća Božjeg Sina,
Dionici rajske slave.

S Božje slave sav svijet sjaje,
Sav svijet sjaje rajskim sjajem;
Milost svoju Bog vam daje,
Bog vas vječnim nudi rajem.

Na taj poziv mio svima
Ljudi dižu oči gore;
Bog nam daje sve što ima,
Otvorene rajske dvore.

VII.

GORE SRCA, PUT DOMAJE.

Višnji Jerusolim je slobodan, a to je mati naša.
(Iz poslanice četvrte nedj. Korizmene.)

Gore srca, put domaje,
Gdje nas Majka naša čeka;
Gdje Bog duši pokoj daje,
Koji traje na vijek vijeka.

Tu je ona divna Žena
Ukrašena Mužu svome,
Suncem slave odjevena.
Blago djeci njenoj s njome.

Ona ljubi zemlju ovu,
Kud je njena prošla noga. —
Ljubi Majku Isusovu,
Ona može sve kod Boga

VIII.

EVO, VELESVEĆENIKA.

Krist došavši kao veliki svećenik budućih dobara.
(Iz poslanice pete nedjelje Korizmene.)

Evo, velesvećenika,
Koji zemlju spaja s nebom;
Zemlja mu je sva kolika
Sveti oltar s rajskim hljebom.

U sredini svih vjekova,
Kakvim do tad nitko sjajem,
Slava zasja Isusova,
Da nas ljude raji rajem.

On sam sebe daje svima,
Svega sebe daje darom;
Sve u Njemu samom ima,
Koji svim ga ljubi žarom.

IX.

SUNCE MOJE, NEMOJ ZAĆI.

To mislite u sebi, što i u Kristu Isusu.
(Iz poslanice nedjelje Cvjetnice.)

Ko u Božjem živi Sinu,
I u Božjem motri sjaju
Duše svoje veličinu,
Sretan li je u svom raju!

U tom raju Sveta Djeva
S dušom goji rajsko cvijeće;
Pa sva sretna duša pjeva,
Pjeva sreći svoje sreće.

Pravi Eden zemljom cvjeta,
Al ga rijetki znaju naći;
Isusova Majko Sveta,
Sunce moje, nemoj zaći!

X.

ČISTO SRCE, BISTRE OČI.

Veselimo se: ne u kvasu starom nego u prijesnom hljebu čistote i istine.
(Iz poslanice Uskrsne nedjelje.)

Čisto srce, bistre oči
Boga motre svijetom svuda;
Putem raja noga kroči,
Rajem blista zemna gruda.

Nova mana Bogom dana
Čiste duše Bogom hrani,
I od smrtnih čuva rana,
I od vječne smrti brani.

Čuvajmo se starog kvasa,
Da nas stara bijeda mine;
Kruh blagujmo rajskog klasa,
Kruh čistote i istine.

XI.

ISUS VLADA.

Sve što je rođeno od Boga, pobjeđuje svijet.
(Iz poslanice prve nedjelje po Uskusu.)

Isus vlada svijeta širom,
Vražju silu svuda ruši,
Sav svijet nudi svojim mirom,
Raj svoj nudi svakoj duši.

Sve nas Isus milo zove
Slave svoje putem hrama;
Žrtve traži uvijek nove,
Al on nosi križ naš s nama.

Alemovi sjaju pravi,
Gdje se ljudi s Kristom znoje;
A u rajskoj svi će slavi
Blago naći svaki svoje.

XII.

LUTALI SMO.

Bijaste kao izgubljene ovce, ali se sad obratiste k pastiru.
(Iz poslanice druge nedjelje po Uskrsu.)

Lutali smo na sve strane,
Kao ovce bez pastira,
Svojoj tražeć duši hrane,
Svojoj tražeć duši mira.

Krist, Kralj mira i dobrote,
Mir i dobro svima nudi;
Svima nudi sve krasote
Otvorenih svojih grudi.

Dobar pastir paše ima
Prema želji svih ovaca;
Dobar pastir sve je svima,
Pokoj vječni svih srdaca.

XIII.

DUŠO MOJA, ĐAJ SE PRENI.

Molim vas, da se čuvate od tjelesnih želja koje vojuju na dušu.
(Iz poslanice treće nedjelje po Uskrsu.)

Tihi lahor zelen-gore,
I šum rijekâ, i poj pticâ;
Sve nas diže k nebu gore,
Božjega nas sjeća lica.

Polje cvjeta, gora lista,
Sve nas diže, sve nam pjeva;
I sve duši Bogom sijeva,
Kada su nam srca čista.

Dušo moja, daj se preni,
Te se digni put visinâ!
Šta u smrtnoj tražiš sjeni?
Slušaj poziv Božjeg Sina!

XIV.

KOJI ZEMLJU SUNCEM GRIJE?

Sve što je najboljega dano . . . silazi od Oca svjetlosti.
(Iz poslanice četvrte nedj. po Uskrsu.)

Koji zemlju suncem grije,
Koji zemlju plodnom čini?
Nestvoreno sunce, sini!
Jer bez Tebe ništa nije.

Ti si — Bog naš — naša radost,
Naša radost i veselje;
Ti si naša vječna mladost,
Ti cilj naše vječne želje.

Leti, pjesmo, svima, svima,
I sve duše pûti k Njemu;
On sve uvijek rado prima,
On je svima sve u svemu.

XV.

I MOĆ GRIJEHA I MOĆ TMINE.

Pôbožnost čista i neokaljana jes ova: . . . sačuvati sebe neokaljana od ovoga svijeta.
(Iz poslanice pete nedjelje po Uskrsu.)

I noć grijeha i moć tmine
Crne steru zemljom sjene;
U toj noći život gine,
I sve bajno cvijeće vene.

Bog nam svoje nudi moći,
On nam sebe dati želi;
Pa da crne ove noći
Pretvorimo u dan bijeli.

Naših noći zvijezda sjajna,
Vječno svijetlo Božjeg hrama,
Suncem sjaje sveta tajna —
Sveta pričest — Bog u nama.

XVI.

MUDAR BUDI.

Budite mudri i budni u molitvama.
(Iz poslanice nedj. u osmini Spasova.)

Mudar budi, i u svemu
Ti ćeš Oca naći svoga;
Klanjat ćeš se uvijek Njemu,
Moliti ćeš uvijek Boga,

Cvjetat će ti uvijek cvijeće,
Kuda prođeš, cijelim svijetom;
Dobre bit ćeš uvijek sreće,
Ovim svijetom proć ćeš letom.

Bog nas nosi u tom letu,
Krista nam je dao za to,
A Krist svoju Majku Svetu
I sve svoje u Njoj zlato.

Duhovska kita.

I.

NA VRELU ŽIVOTA.

Ako se ljubimo među sobom, Bog ostaje u namu, i ljubav je njegova u nama savršena.
(Iz pozlanice I. nedjelje po Duhovima.)

Majku svoju, sestre, braću
I sve svoje Krist nam daje,
I vječnu nam daje plaću.
— I za sve to svijet ne haje.

Otac laži duše vara,
Kamen pruža mjesto hljeba;
Rajske hrane duša treba
Isusova sa oltara.

Tuj sve imaš, dušo žedna,
Samo grabi iz tog vrela:
Udom budi Svetog Tijela,
Jedno srce, duša jedna.

II.

LAŽNU LJUBAV LJUDI LJUBE.

Ko ne ljubi ostaje u smrti.
(Iz poslanice II. nedj. po Duhovima.)

Lažnu ljubav ljudi ljube,
Lažnu ljubav, lažno cvijeće;
Pa života sav plod gube,
Sav plod gube vječne sreće.

Lubav Božja svojim žarom
Milo grije sve na svijetu;
Ljubav Božja svojim čarom
Život daje svakom cvijetu.

Miris leti svijeta diljem,
Duše diže s grješnog praha,
Pa ih rajskih pita miljem
Nebeskoga svoga daha.

III.

VANJSKO LICE PROLAZNO JE.

Ponizite se pod mogućom rukom Božjom, da vas povisi u vrijeme pohoda.
(Iz poslanice III. nedj. po Duhovima.)

Vanjsko lice prolazno je,
Dublje stvari motrit treba,
Gdje Bog krije zlato svoje,
Što ga šalje zemlji s neba.

Vrhovitih često s gorâ
Vihorovi silni huje;
Površinom sinjeg mora
Bjesne bure i oluje.

Al bijes bjesni površinom,
Prolaznosti cvijeće kosi;
Mir uživa s Božjim Sinom,
Koji s Njime križ svoj nosi.

IV.

UMJETNIK SE RASTREST NE DA.

Mislim, da stradanja ovoga vremena nijesu ništa prema idućoj slavi.
(Iz poslanice IV. nedj. po Duhovima.)

Umjetnik se rastrest ne da,
Kada tvrdi kleše kamen;
Zlatar živu vatru gleda,
Kako čisti zlato plamen.

Vatra bukti, čisti zlato;
Zlato čisti, krune spravlja
Rajskoj slavi, što se javlja.
I Bog pomno pazi na to.

Vrijednost mukâ sam Bog znade,
Al čudesa prava prave;
Ispod Križa s Kristom rade
Umjetnici rajske slave.

V.

PRAVEDNIK JE POPUT SUNCA.

Ne vraćajte zlo za zlo, ni kletvu za kletvu, nego rađe blagosivajte.
(Iz poslanice V. nedj. po Duhovima.)

Pravednik je poput sunca,
Štono zlatne siplje zrake
Božje gore sa vrhunca
Na oluje i oblake.

Oko njega uvijek sijeva
Bijes oluje ljudskih strasti,
A on Bogu hvale pjeva,
Boga slavi u napasti.

Bijes oluje kad se smiri,
Kad se sila vjetra stiša,
Blagi lahor zemljom piri,
Tiha s neba pada kiša.

VI.

IZ NAJDUBLJIH PONIŽENJA.

Svi koji smo kršteni u Isusu Kristu, u smrti smo njegovoj kršteni.
(Iz poslanice VI. nedj. po Duhovima.)

Iz najdubljih poniženja
Svakovrsnih ljudskih pada
Stablo raste otkupljenja;
Raste vjera, cvate nada.

Vjera živa, nada sveta
Po svoj zemlji šire grane;
Ljubav Božja bujno cvjeta,
Svega svijeta blaži rane.

Rane blaži, duše hrani,
Duše hrani rajskom manom;
Zemlji sviću rajski dani,
Svi se rajskom hrane hranom.

VII.

SLAVA GROBA LAZAROVA.

Plaća je za grijeh smrt, a milost Božja život vječni u Kristu Isusu.
(Iz poslanice VII. nedj. po Duhovima.)

Slava groba Lazarova
Uskrsnućem tješi ljude.
Rane Tijela Isusova
Poput rajske zore rude.

Tajnim glasom sa raspela
Isusove svete rane
Sav svijet zovu na pet vrela,
Gdje se duše rajem hrane.

Golgotskoga miris cvijeća
Svuda širi, pjesmo moja,
Nek se svaka duša sjeća
Isusova smrtnog znoja.

VIII.

NEMOJ BITI TIJELU ROBOM.

Nijesmo dužni tijelu, da po tijelu živimo.
(Iz poslanice VIII. nedj. po Duhovima.)

Nemoj biti tijelu robom.
Uvijek vječne gledaj gore.
Pazi, dušo, Bog je s tobom,
I u rajske ideš dvore.

Tijelo nam je Bogom dano,
Putnim drugom da nam bude;
Ali često — moja rano —
Stranputicom vodi ljude.

Stranputicom strašno strmom,
I bez sunca i bez zvijezda,
Gdje pod svakim ružâ grmom
Otrovnice viju gnijezda.

IX.

SJEDE NAROD, JEDE, PIJE.

Sjeda narod, da jede i pije, i usto da igra.
(Iz poslanice IX. nedj. po Duhovima.)

Sjede narod, jede, pije,
Plesat stade; a ne znade,
Crni zloduh gdje se krije,
Pa mu duši smrt zadade.

I dok gori Sinaj-gora,
Narod gori s niskih želja. —
Isus dragi plakat mora
I kod svojih prijatelja.

Ali suze Isusove
Lazara su uskrsnule.
Tužne sestre Lazarove
Utjehe su rajske čule.

X.

NAŠA KREPOST BOG JE VELJI.

Nitko ne može reći Gospod Isus nego u Duhu Svetom.
(Iz poslanice X. nedj. po Duhovima.)

Naša krepost Bog je velji
I sva naša On je sila.
Svakoj našoj svetoj želji
On božanska daje krila.

Od svih dragih majka draži,
I po noći i po danu,
Duh nas Njegov milo traži,
Te nam rajsku nudi hranu.

Može li nam boljim biti,
Može li nam biti bliže?
Tko se može pred Njim kriti?
Svaki stvor nas k Njemu diže.

XI.

EVANĐELJE — SVE VESELJE.

Napominjem vam evanđelje, koje vam pripovijedah.
(Iz poslanice XI. nedj. po Duhovima.)

Evanđeljem sve veselje,
Bog nam daje sve što ima;
Da ispuni ljudske želje,
Sve što ima nudi svima.

Raj se divnom čudu čudi,
Sveta Djeva Boga rodi;
Raj se zemnoj divi grudi,
Gdje Bog-čovjek po njoj hodi.

Ali još je čudo veće
Sveta žrtva našeg hrama:
Isus sreća naše sreće
Ostao je uvijek s nama.

XII.

ŠTO BEZ BOGA LJUDI RADE?

Pouzdanje imamo kroz Krista u Boga.
(Iz poslanice XII. nedj. po Duhovima.)

Što bez Boga ljudi rade?
Što bez Krista mogu duše?
Svoju svetu Crkvu ruše,
Babilonsku kulu grade.

Kulu grade, koja može
Svaki časom da se sruši.
Smiluj im se, dobri Bože,
Smiluj im se bijednoj duši.

Zastrla ih noć duboka,
K'o da ne će nikad proći;
Al Bog može u tren oka
Suncem sinut usred noći.

XIII.

KO SE PRAVOM BOGU KLANJA.

Abrahamu rečena bijahu obećanja i sjemenu njegovu.
(Iz poslanice XIII. nedj. po Duhovima.)

Ko se pravom Bogu klanja
Svuda svijetom motri Krista;
Iz svih drevnih obećanja
Isusova ljubav blista.

Ona svijetli svijetom svima,
I sve vodi putem sreće;
Život vraća griješnicima,
Ona nikad prestat ne će.

Obrahamu Bog što reče,
Izobila Krist nam daje;
Rajska rijeka zemljom teče,
Da se duše na njoj raje.

XIV.

VARAVA JE BAŠĆA PUTI.

Hodite po duhu i željama putenim nećete ugađati.
(Iz poslanice XIV. nedj. po Duhovima.)

Varava je bašća puti,
Varave su staze njene;
Kud sve vode svijet ne sluti,
Kad mu strasti zastru zjene.

Meku travu noge gaze,
Srce mami slatka jeka;
A na kraju svake staze
Ponor smrti dušu čeka.

Vječnog svijetla duši treba,
Nebeskoga treba plama;
Da ju vodi putem neba,
Nebeskoga putem hrama.

XV.

LJUBI BOGA, SLUŠAJ PISMO.

Nosite bremena jedan drugoga, i tako ćete ispuniti zakon Kristov.
(Iz poslanice XV. nedj. pv Duhovima.)

Ljubi Boga, slušaj Pismo,
Iskrnjega ljubi svoga;
Isusova braća svi smo,
Djeca Oca nebeskoga.

Bog nas dragi gleda s neba,
Njegova smo djeca mila,
Sve nam daje, što nam treba
Marijina preko krila.

Hrame Božji, Majko Božja,
Krist je srce tvojih grudi;
Tvog oltara sa podnožja
K nebu let svoj dižu ljudi.

XVI.

ŠKOLA KRIŽA.

Molim vas, da ne klonete duhôm zbog moga stradanja za vas: jer ovo je slava vaša.
(Iz poslanice XVI. nedj. po Duhovima.)

Škola križa. Tko ju shvati
Blago njemu na vijek vijeka;
I na zemlji Bog mu plati,
I vječna ga plaća čeka.

Dragi brate, trpi mirno
Na tom radeć remek-djelu;
Bog ti sprema ruho pirno,
Krunu kuje tvome čelu.

Mi smo slabi — slabost sama,
Mi smo slabi, ali znamo
U svom Kristu što imamo:
Križ naš nosi On pred nama.

XVII.

PAMTI, MOJE SRCE BIJEDNO.

Jedan Bog i otac sviju, koji je nad svima, i po svemu, i u svima nama.
(Iz posl. XVII. nedj. po Duhovima.)

Pamti, moje srce bijedno,
Kad te koja tuga snađe,
Pamti, da si s Kristom jedno.
Kud ćeš sebi hrane slađe?

Morala bi svakim časom
Hvale Božje gromka jeka
Oriti se jednim glasom
Po svem svijetu uvijek vijeka.

Morala bi zemlja s nebom
Pjevat — ljudi s anđelima —,
Jer se istim hrane hljebom,
Jer je isti Otac svima.

XVIII.

BLAGO NAMA, BLAGO NAMA!

Zahvaljujem Bogu za vas, što vam je dana blagodat Božja u Kristu Isusu. (Iz posl. XVIII. nedj. po Duhovima.)

Milost Božja po svem svijetu
Zrake siplje rajskog sjaja;
Ljubav Božja u svom letu
Sav svijet diže putem raja.

Milost Božja rijekom hrli
Sreću noseć svakim krajem;
Svaki cvijetak putem grli,
I sve duše nudi rajem.

S kraja na kraj sav svijet sijeva,
Nebeskoga poput hrama;
I sva zemlja s nebom pjeva:
Blago nama, blago nama!

XIX.

SVAKIM DANOM NOVA ZORA.

Obnovite se duhom uma svojega, i obucite se u novoga čovjeka. (Iz poslan. XIX. nedj. po Duhovima.)

Svakim danom nova zora
Na nov život duše budi;
Novo sunce s vječnih gora
Novu sreću svima nudi.

Bog nam daje sve što ima,
Mudrost rajsku i sve znanje;
U svom Kristu nudi svima
Rajsko svoje sve imanje.

Kalvarija, gora sveta,
Ljudske duše k nebu diže;
Isus srca svega svijeta
K Bogu diže sve to bliže.

XX.

PJESMA, GOVOR RAJSKIH DVORA.

Ispunjavajte se Duhom Svetim govoreći među sobom u psalmima i pjesmama.
(Iz poslanice XX. nedj. po Duhovima.)

Pjesma, govor rajskih dvora,
Pjesma, blijesak rajskog sjaja;
Pjesma svetom biti mora,
Da svijet vodi putem raja.

Pjesmo moja, sveto zvanje,
Evo, ti je Bogom dano;
Moje janje na zaklanje,
Moja rano, moja hrano.

Teško zvanje, pusto polje,
Al je polje, da se radi;
Da se radi, da se mladi,
Da se radi dobre volje.

XXI.

DOKLE ČOVJEK ZEMLJOM HODI.

Ojačajte se u Gospodu, da možete odoljeti zasjedama đavolskim.
(Iz poslan. XXI. nedj. po Duhovima.)

Dokle čovjek zemljom hodi,
Odamove protiv zmije
Bez prestanka bojak bije.
Protiv đavla borbu vodi.

Boriti se treba duši,
Boriti se snažno valja;
Slijedit valja Krista Kralja,
Jer On silu vražju ruši.

Samo s Kristom i u Kristu
Hrabro duša bojak bije.
Dao nam je Krist — svu Čistu,
Da nam Bogom grudi grije.

XXII.

DIVNA ZGRADA BOŽJEG HRAMA.

Uzdamo se, da će onaj, koji je u vama počeo dobro djelo i dovršiti ga.
(Iz poslan. XXII. nedj. po Duhovima.)

Divna zgrada Božjeg hrama,
Te se diže k nebesima;
Sam Bog na njoj radi s nama
Nudeći nam pomoć svima.

Pakao se srdi na to,
Napasnici sve nas kruže;
Ali vatra čisti zlato,
Među trnjem cvatu ruže.

Neka zemljom žuti hvoja,
Neka zemlju studen bije;
Cvijeće našeg perivoja
Nadzemaljsko sunce grije.

XXIII.

POGLED SVRNI KUD TI DRAGO.

Naše je življenje na nebesima.
(Iz poslan. XXIII. nedj. po Duhovima.)

Pogled svrni kud ti drago:
Kud ti noga zemljom krene,
Po svoj zemlji cvijeće vene,
I zemaljsko gine blago.

Ali sred tih smrtnih sjena
Rajsko svijetlo motre ljudi:
Žena suncem odjevena
Rajskom srećom sav svijet nudi.

Sunce pravde blista — evo —
I sve ljude grije milo;
Ti ga rodi, Majko-Djevo,
Tvoje nam ga pruža krilo.

XXIV.

I KAD HVOJA GOROM ŽUTI.

... U dugom podnošenju s radošću ...
(Iz poslan. XXIV. nedj. po Duhovima.)

I kad hvoja gorom žuti,
I kad vene poljem cvijeće,
Moja duša na raj sluti,
Gdje joj cvijeće venut ne će.

U toj nadi, živoj nadi,
I dok ciča zima traje,
Moja vam se duša mladi,
Kad joj vječno sunce sjaje.

A sad, evo, vruće želim,
Vruće želim svima vama,
Da tu sreću s vama dijelim:
To je mojih cilj pjesama.

Klicaji ljubavi rajske.

I Duh i Zaručnica vele: Dođi!
Otkriv. 22, 17.

KLICAJ PRVI.

Duh Gospodnji napuni vaseljenu; i koji sve obuhvaća, mudro govori.
Mud. 1.

Duh:

Riječ se Božja iz početka
Svijetu javi tajnim glasom;
Sjajem zvijezda, čarom cvijetka
Nudeć duše svetim Spasom;
Ali ljudi nijesu znali
Mudro živjet, pa su pali.

Zaručnica sva u sreći,
Evo, rajski sanak sniva.
Što sve ćuti ne zna reći,
Al u rajskoj slasti pliva.
Ona nikad shvatit ne će
Veličinu svoje sreće.

KLICAJ DRUGI.

Gospod bi zaštitnik moj i izvede me na širinu, spase me, jer me ljubi.
(Iz pristupa II. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Evo moga perivoja,
Moj ga Dragi goji za me;
Njemu pjeva duša moja,
Jer On uvijek misli na me;
Na me misli, mene zove,
Sve mi slasti nudeć nove.

Zaručnik:

Za te, Draga, nemam tajna,
Tebi ne ću ništa kriti;
Ti si moja slika sjajna,
Uvijek moraš moja biti;
U tvom, Draga, dragom liku
Svoju gledam živu sliku.

KLICAJ TREĆI.

Pogledaj me i smiluj se na me, jer sam inokosan i nevoljnik.
(Iz pristupa III. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Kada bjesne zemljom strasti;
Kada sijeva, grmi, puše
Kao da će nebo pasti,
Tebe zovem iz dna duše;
Čim mi Tvoje lice sine,
Strah mi smrti dušu mine.

Zaručnik:

Motri nebo rajskog sjaja,
Motri nebo rajske sreće;
Vječne sreće eno raja,
Gdjeno uvijek cvjeta cvijeće;
Blaženici cvijeće goje,
Sav raj rajsku pjesmu poje.

KLICAJ ČETVRTI.

Gospod je svijetlo moje i spasenje moje; koga da se bojim?
(Iz pristupa IV. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Evo meni sreće nove,
Evo meni rajskih ruža;
Krilo Majke Isusove
Krista moga meni pruža;
Život sinu smrtnoj zjeni,
Došao je Isus k meni.

Zaručnik:

Motri, Dušo, vječne gore,
Kako divnim sjaju sjajem;
Motri, Dušo, rajske dvore,
Divno sjaju svakim krajem;
Rajskim sjajem sve to blista,
Rajskim sjajem tvoga Krista.

KLICAJ PETI.

Usliši, Gospode, glas moj, kojim vapih k tebi, budi mi pomoćnik, ne zapusti me.
(Iz pristupa V. nedjelje po Duhovima.)

Zaručnica:

Ti si moja sreća velja,
Zaručniče, Ti me brani;
I raj Ti si mojih želja,
Zaručniče, Ti me hrani;
Ti me hrani svakim danom
Tvojih grudi rajskom hranom.

Zaručnik:

Samo vjeruj, moja kćeri,
Živom vjerom vjeruj meni;
Ja ću tvojoj pomoć vjeri,
Ja ću tvojoj sjati zjeni
Divnim svijetlom divnog sjaja,
Vječnim svijetlom vječnog raja.

KLICAJ ŠESTI.

Gospod je krijepost naroda svojega.
(Iz pristupa VI. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Ja u tvojoj motrim zjeni
Sve što nebo zemlji krije;
I noć suncem sjaje meni,
Kad me Tvoje Srce grije;
I svu motrim rajsku slavu,
Gdjeno Tvoju resi glavu.

Zaručnik:

Kćeri moja, ljubi Boga,
Ljubi samo, ljubi vruće;
Zaručnika ljubi svoga:
Ja sam mrtvih uskrsnuće;
Ja sam smrtnih sred strahota
Besmrtnoga vir života.

KLICAJ SEDMI.

Svi narodi pleščite rukama, slavite Boga glasom kličući.
(Iz pristupa VII. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Rajskom srećom zemlja rađa,
Zaručniče, srećo moja;
Svakim danom sve sam mlađa,
Za svu vječnost sva sam Tvoja;
Sva mi duša Tebe žudi,
Za svu vječnost mojim budi.

Zaručnik:

S naše sreće nebo sijeva,
Zemlja kliče širom, diljem;
S naše sreće sav raj pjeva,
I našim se hrani miljem;
Kliče, pjeva sve i svuda:
Vječne sreće evo čuda!

KLICAJ OSMI.

Primismo, Bože, milosrđe tvoje usred crkve tvoje.
(Iz pristupa VIII. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Drugarice moje mile,
Gdje vas godijer svijetom ima,
Da bi i vi sretne bile.
Bog nam sreću nudi svima.
Božje nebo svima sjaje.
Bog nam svima Krista daje.

Zaručnik:

U mom srcu, u mom raju
Svega ima, što vam treba;
Moja ljubav svakom kraju
Zrake svoje siplje s neba:
Evo sunca, evo cvijeća,
Sve vas rajska čeka sreća.

KLICAJ DEVETI.

Gle Gospod je pomoćnik moj, i Gospod daje snagu duši mojoj.
(Iz prisiupa IX. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Vladaj, vladaj svijeta širom,
Zaručniče, vladaj svuda;
Neka Božjim cvate mirom
Cijele zemlje svaka gruda;
Vladaj, vladaj sve ti kliče,
Vladaj svuda, Zaručniče!

Zaručnik:

A ti slušaj, Dušo draga,
Uvijek slušaj samo mene:
Ja sam Bog tvoj, tvoja snaga.
Uvijek bistre čuvaj zjene,
Pogled upri u daljinu,
Vjerna budi Božjem Sinu.

KLICAJ DESETI.

Kada vapijah ka Gospodu usliši glas moj, od onih koji mi se približavahu, i ponizi ih.
(Iz prstupa X. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

S anđelima Tvojim svima
Pjevat ću Ti jednim glasom,
I sa Tvojim svim Svecima
Kroz sve dane svakim časom:
Zaručniče kraljem budi
Svih anđela i svih ljudi!

Zaručnik:

Svoju sreću ljudi ruše,
Kad se bore protiv Boga.
Ja sam duša tvoje duše,
Ja sam srce srca tvoga.
Ti se nemoj bojat, Draga,
Ja ću tvoga srušit vraga.

KLICAJ JEDANAESTI.

Bog je u svetom mjestu svojemu; Bog koji čini da jednodušni stanuju u domu.
(I pristupa XI. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Sva zemljana da je gruda
Jednim samim Tvojim hramom;
Da se mogu molit svuda,
Klanjati se Tebi samom:
To ja žudim, evo sada,
Kroz svu vječnost to bih rada.

Zaručnik:

A ja žudim u tom hramu
Svega sebe tebi dati;
Ljubavnome u svom plamu
Tvojoj duši suncem sjati;
Da te rajskim grijem žarom,
Da ti sebe dajem darom.

KLICAJ DVANAESTI.

Bože, u pomoć moju priteci, Gospode,
da mi pomogneš, pohitaj!
(Iz pristupa Xəə. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Zaručniče, moja bijeda,
Kad Te nađoh, lijek svoj nađe;
Kad me Tvoje oko gleda,
Duša prima sve najslađe;
Majka Božja, Tvoja Mati,
Sve zacijeli i pozlati.

Zaručnik:

Zaručnice, uprav zato
Ti si meni tako mila;
Samo drž' se, moje zlato,
Majke moje toplog krila;
Njene grudi rajem hrane
Duše Bogom izabrane.

KLICAJ TRINAESTI.

Pogledaj, Gospode, na zavjet svoj,
i duše ubogih tvojih ne zapusti do kraja.
(Iz pristupa Xəəə. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Ali zašto često biva,
Kad mi žešće srce gori,
Da mi Dragi lice skriva,
Da me želja za Njim mori;
Pa ni sama ne znam kako
Živjet mogu dulje tako.

Zaručnik:

Što je tvoja čežnja veća,
Što ti žešće srce bije,
To je bliže tvoja sreća.
Kralj ti samo zlato krije.
I ti, moje srce drago,
Tako čuvaj svoje blago.

KLICAJ ČETRNAESTI.

Bože braniču naš, pogledaj i vidi lice pomazanika svojega!
(Iz pristupa XəV. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Vječni Oče, sa nebesa
Pogled svrni na nas dolje;
Divnih djela i čudesa
Sinka Tvoga motri polje;
Rajskim sjajem — gle — sve blista
S rajske slave Tvoga Krista;

Zaručnik:

Sve što imaš, moja kćeri,
Otac vječni sve ti daje;
Život daje tvojoj vjeri,
Tvojoj sreći suncem sjaje;
Moj i tvoj je Otac pravi,
Uvijek Njega sa mnom slavi.

KLICAJ PETNAESTI.

Prigni, Gospode, uho svoje k meni i usliši me; spasi slugu svojega, Bože moj.
(Iz pristupa XV. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Kada gledam sebe samu,
I kad pogled svrnem svijetom,
Svuda crnu gledam tamu,
I u strahu dršćem svetom;
Al mi odmah duši sine
Sunce Božje sa visine.

Zaručnik:

Nemoj nikad sama biti.
Uvijek oči diži gore.
Bog te gleda, Bog te štiti.
I u rajske vodi dvore;
A sa sobom imaš mene,
Svijet kroz moje motri zjene.

KLICAJ ŠESNAESTI.

Smiluj se na me, Gospode, jer k tebi vičem vas dan.
(Iz pristupa XVI. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Zaručniče, Tvoje boli,
Tvoje suze, biser-zrna,
Suze što ih za nas proli,
To su zvijezde i noć crna;
Ali noć ta duše diže
Dragom Bogu sve to bliže.

Zaručnik:

Moje boli idu za tim,
Da vas vodim put domaje,
Da vam križni put pozlatim;
Muka moja da vam sjaje,
Da vas grije sunca žarom,
Srca moga Božjim darom.

KLICAJ SEDAMNAESTI.

Pravedan si, Gospode, prav je sud tvoj; učini sa slugom svojim po milosti svojoj.
(Iz pristupa XVII. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Riječi imaš od života,
Zaručniče, Ti jedini;
Iz tih smrtnih svih strahota
Čovječanstvo bijedno vini;
Spasi bijedne, spasi ljude,
Slavit će Te dok ih bude.

Zaručnik:

I ti u tom radi sa mnom,
Ruke svoje pružaj braći;
Svijetlo nosi svijetu tamnom,
Pa se Božjoj nadaj plaći;
Mene slijedi u mom hramu,
Žrtvuj braći sebe samu.

KLICAJ OSAMNAESTI.

Obradovah se onome, što mi rekoše: Hajdemo u dom Gospodnji.
(Iz prist. XVIII. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Je li ovo san il java,
Što sve moja motri duša?
Je li ovo rajska slava?
Što mi duša ovo kuša?
Da li snivam, ili zbilja
Morem plivam rajskog milja?

Zaručnik:

Žurimo se, Zaručnice,
Jer nas vječni Otac čeka,
Gdje ćeš Božje gledat lice
Skupa sa mnom navijek vijeka;
Gdje nam sav raj s Majkom spravlja
Pirnu gozbu vječnog slavlja.

KLICAJ DEVETNAESTI.

Ja sam spasenje puka, veli Gospod.
(Iz prist. XIX. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Ti si izvor vječne sreće,
Ti si zalog vječnog raja;
Moja proljet, moje cvijeće,
Sunce moga vječnog maja;
Ti si Bog moj i sve moje,
Sve što imam, sve je Tvoje.

Zaručnik:

Tako, Draga, samo gori,
Samo svetim plamsaj plamom;
Moji svi su rajski dvori,
Sve u meni imaš samom;
Ti već imaš sve što želiš,
Kada sa mnom sreću dijeliš.

KLICAJ DVADESETI.

Sve što učini nama, Gospode, u pravom sudu učini.
(Iz pristupa XX. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Zaručniče, ja bih rada
Usred Tvojih gorit grudi
Predragoga poput kâda,
Da svi čuju miris ljudi;
Svi da Boga slave s nama
Srca Tvoga usred hrama.

Zaručnik:

Gori, gori i izgori
Srca moga na oltaru;
Nek se rajem pjesma ori,
Bog se tvomu smiješi daru;
Moja Majka evo, hiti
Novim sjajem raj da kiti.

KLICAJ DVADESET I PRVI.

Blago neporočnima na putu.
(Iz prist. XXI. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Šta sve slušam, Zaručniče?
Prispjeli smo dragom domu.
Od radosti sav raj kliče,
Gospodaru kliče svomu;
Kralju svomu sav raj pjeva,
Novim sjajem sav raj sijeva.

Zaručnik:

Evo naše prijestolnice,
Na susret nam sav raj kreće;
Hiti, moja Zaručnice,
Stanu naše vječne sreće;
Da se rajskim rajiš miljem
Majke Božje pod okriljem.

KLICAJ DVADESET I DRUGI.

Ako budeš gledao na bezakonje,
Gospode, tko će opstati?
(Iz prist. XXII. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Vajme, Otac vječni vidi
Tajne srca do dubine;
Sad se duša moja stidi,
Da svoj pogled k Njemu vine.
Iz dubine vapim, evo,
Smiluj mi se, Majko-Djevo!

Zaručnik:

Moja Majka sva je čista,
Pa se ne boj, mirna budi.
Tvoja duša u Njoj blista,
Da se samo nebo čudi.
Daj ti Njemu motri slavu,
Satrla je zmiji glavu.

KLICAJ DVADESET I TREĆI.

Govori Gôspod: Ja mislim misli mira,
a ne cvijeljenja.
(Iz prist. XXIII. nedj. po Duhovima.)

Zaručnica:

Mir i dobro, gle, Bog nudi,
Mir i dobro svima, svima;
Grijeh Mu nježne rani grudi,
Al griješnike rado ima;
Njihova Ga propast boli,
Krist krv svoju za njih proli.

Zaručnik:

Kroz svu vječnost, po sve dane,
Pjevat ćemo Bogu pjesme;
Mojeg Srca, evo, rane
Vječnoga su raja česme;
One raja širom, diljem
Sav raj rajskim raje miljem.

KLICAJ DVADESET I ČETVRTI.

Blegoslovio si Gospode, zemlju svoju,
(Iz prist. XXIV. nedj. po Duhovima.)

Zaručnik:

Evo Zemlje obećanja,
Svete Zemlje, kamo vode
Staze Vjere i Ufanja.
Tu je izvor žive vode,
Raj Zemaljski i sve ino —
Dijete ima Marijino.

Zaručnica:

Blago meni u tom raju,
Blago meni, blago svima,
Koji ovo jedno znaju.
Za sve Majka mjesta ima.
Ona i Krist i Bog s nama,
Ostalo je noć i tama.

SADRŽAJ:

	Strana
Posveta	3
Pjevajte pjesmu novu	5
Pjesništvo molitve i duh. razm.	7

Dođi.

Prva Nedjelja Došašća	15
Druga « «	16
Treća « «	17
Četvrta « «	18
Nedjelja u božić. osmini	19

Nedjeljno cvijeće.

Božićna kita.

Nova pjesma svijetom leti	25
Bog nade	26
Radujte se	27
Sveto zvanje	28

Strana

Roden od žene 29
Cvijeće srca Isusova 30
Uzeo je Gospod gnjilu 31
Kao dobro kao dijete 32
Ljudska duša ima žara 33
Roni duhom u dubine 34
Djece Božje dobra djela 35

Uskrsna kita.

Svi se žure, letom lete 39
Kada klete srnu čete 40
Ljubav nikad ne prestaje 41
S križa visi cvijetak ubav 42
Lažna ljubav svijetom hara 43
Ugledajte se na Boga 44
Gore srca, put domaje 45
Evo, velesvećenika 46
Sunce moje, nemoj zaći 47
Čisto srce, bistre oči 48
Isus vlada 49
Lutali smo 50
Dušo moja, daj se preni 51
Koji zemlju suncem grije 52

Strana

I moć grijeha i moć tmine 53
Mudar budi 54

Duhovska kita.

Na vrelu života 57
Lažnu ljubav ljudi ljube 58
Vanjsko lice prolazno je 59
Umjetnik se rastrest ne da 60
Pravednik je poput sunca 61
Iz najdubljih poniženja 62
Slava groba Lazarova 63
Nemoj biti tijelu robom 64
Sjede narod, jede, pije 65
Naša krepost Bog je veliji 66
Evanđelje — sve veselje 67
Što bez Boga ljudi rade 68
Ko se pravom Bogu klanja 69
Varava je bašća puti 70
Ljubi Boga, slušaj pismo 71
Škola križa 72
Pamti moje srce bijedno 73
Blago nama, blago nama 74
Svakim danom nova zora 75

Strana

Pjesma, govor rajskih dvora 76
Dokle čovjek zemljom hodi 77
Divna zgrada Božjeg hrama 78
Pogled svrni kud ti drago 79
I kad hvoja gorom žuti 80

Klicaji ljubavi rajske.

Klicaj prvi 83
« drugi 84
« treći 85
« četvrti 86
« peti 87
« šesti 88
« sedmi 89
« osmi 90
« deveti 91
« deseti 92
« jedanaesti 93
« dvanaesti 94
« trinaesti 95
« četrnaesti 96
« petnaesti 97
« šesnaesti 98
« sedamnaesti 99

Strana

« osamnaesti 100
« devetnaesti 101
« dvadeseti 102
« dvadeset i prvi 103
« dvadeset i drugi 104
« dvadeset i treći 105
« dvadeset i četvrti 106

NIHIL OBSTAT!

Dr. Carolus Hren,
censor.

Nus 2068.

IMPRIMATUR!

Dr. D. Premuš,
eppus consecr. vicarius glis.

Zagreb, 14. III. 1930.

—:—

Dozvolom redovničke vlasti.

—:—